

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

w ramach wzmocnionej polityki sąsiedztwa w kierunku Wschodu, co sprzyja konstruktywnej współpracy w zakresie ochrony środowiska, w sektorze energetycznym, w dziedzinie infrastruktury i handlu;

65. jest przekonany, że obecność tłących się konfliktów we wspólnym sąsiedztwie stanowi znaczącą przeszkodę w rozwoju gospodarczym w tym regionie oraz że pomoc w zażegnaniu tych konfliktów zgodnie z zasadami prawa międzynarodowego, w tym poprzez zajęcie się skutkami gospodarczymi, powinna stanowić priorytet dla dalszego wspierania rozwoju gospodarczego i dobrobytu w krajach wspólnego sąsiedztwa;

*
* *

66. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji, jak również rządowi i parlamentom państw członkowskich oraz rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej.

P6_TA(2007)0263

Polityka konkurencji 2005

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji za rok 2005 (2007/2078(INI))

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji za rok 2005 (SEC(2006)0761),
- uwzględniając badania sektorowe Komisji w sektorze energetycznym i w sektorze bankowości detalicznej,
- uwzględniając cele strategii lizbońskiej,
- uwzględniając sporządzony przez Dyрекcję Generalną ds. Konkurencji dokument do dyskusji z grudnia 2005 r. w sprawie stosowania art. 82 traktatu do nadużyć polegających na eliminacji konkurentów,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 773/2004 z dnia 7 kwietnia 2004 r. odnoszące się do przeprowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i 82 traktatu WE⁽²⁾,
- uwzględniając wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1/2003⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw)⁽⁴⁾,
- uwzględniając badanie w zakresie środków zaradczych dotyczących połączeń za rok 2005 Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji z października 2005 r. (badanie w zakresie środków zaradczych dotyczących połączeń),
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 794/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE⁽⁵⁾,
- uwzględniając Zieloną księgę Komisji w sprawie roszczeń o odszkodowanie za stosowanie praktyk ograniczających konkurencję i nadużywanie pozycji dominującej (COM(2005)0672) (Zielona księga w sprawie roszczeń o odszkodowanie),
- uwzględniając sporządzony przez Komisję plan działania w zakresie pomocy państwa — gorzej i lepiej ukierunkowana pomoc państwa: mapa drogowa reformy pomocy państwa na lata 2005-2009 (COM(2005)0107),

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 123 z 27.4.2004, str. 18.

⁽³⁾ Dz.U. C 210 z 1.9.2006, str. 2.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, str. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 140 z 30.4.2004, str. 1.

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

- uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1628/2006 z dnia 24 października 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 traktatu w odniesieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie aspektów sektorowych planu działania w zakresie pomocy państwa: pomoc na rzecz innowacji⁽²⁾,
- uwzględniając dokument służb Komisji z września 2006 r. w sprawie wspólnotowych zasad ramowych dotyczących pomocy państwa na działalność badawczą, rozwojową i innowacyjną,
- uwzględniając wspólnotowe wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego⁽³⁾,
- uwzględniając wspólnotowe wytyczne w sprawie pomocy państwa i inwestycji kapitału podwyższonego ryzyka w małych i średnich przedsiębiorstwach⁽⁴⁾,
- uwzględniając wytyczne w sprawie krajowej pomocy regionalnej na lata 2007-2013⁽⁵⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji 2005/842/WE z dnia 28 listopada 2005 r. w sprawie stosowania art. 86 ust. 2 traktatu WE do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanym do zarządzania usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym⁽⁶⁾, w wersji przesłanej do Parlamentu w celu wydania przez niego opinii w dniu 8 września 2004 r.,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 22 lutego 2005 r. w sprawie pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych⁽⁷⁾,
- uwzględniając orzecznictwo Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich dotyczące usług użyteczności publicznej, a w szczególności wyrok z dnia 24 lipca 2003 r. w sprawie C-280/00⁽⁸⁾,
- uwzględniając art. 45 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej (A6-0176/2007),

1. z zadowoleniem przyjmuje działania Komisji mające na celu modernizację polityki konkurencji, a zwłaszcza zdecydowane stanowisko Komisji w sprawie walki z kartelami, ponowne zajęcie się niedozwoloną pomocą państwa, a także prowadzenie badań sektorowych; gratuluje Komisji działań przedsięwziętych w celu udoskonalenia funkcjonowania Europejskiej Sieci Konkurencji (ECN); gratuluje Komisji osiągnięć w ramach wielostronnej i dwustronnej współpracy oraz wzywa do dalszych postępów w zakresie działań zmierzających do osiągnięcia konwergencji na szczeblu międzynarodowym w polityce konkurencji;

2. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja daje pierwszeństwo podejściu do egzekwowania polityki konkurencji opartemu na przesłankach ekonomicznych, a nie na regułach; z zadowoleniem przyjmuje podejście stosowane przez Komisję w badaniach sektorowych, które jest bliższe rzeczywistości praktyk handlowych, zwłaszcza jeśli chodzi o usługi finansowe i sektory energetyczne; ponadto podkreśla, że badania te powinny rzucić światło na obecną sytuację i tendencje w określonych sektorach oraz powinny sformułować politykę prospektywną;

3. z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji mające na celu zwiększenie jakości egzekwowania decyzji w ramach ECN poprzez ściślejszą współpracę z krajowymi organami ochrony konkurencji i pomiędzy nimi;

4. ponownie wzywa, w odniesieniu do współpracy z krajowymi organami ochrony konkurencji i egzekwowania przez nie przepisów do dalszych postępów w zmniejszaniu niepewności wynikającej z rozbieżnych interpretacji prawa konkurencji WE przez sądy krajowe, a także rozbieżności w szybkości, treści i egzekwowaniu ostatecznych decyzji; wzywa Komisję do rozważenia utworzenia sieci organów sądowych, porównywalnej do ECN;

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 1.11.2006, str. 29.

⁽²⁾ Dz.U. C 296 E z 6.12.2006, str. 263.

⁽³⁾ Dz.U. C 37 z 3.2.2001, str. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 194 z 18.8.2006, str. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 54 z 4.3.2006, str. 13.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 312 z 29.11.2005, str. 67.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 304 E z 1.12.2005, str. 117.

⁽⁸⁾ Sprawa C-280/00, *Altmark Trans GmbH i Regierungspräsidium Magdeburg przeciwko Nahverkehrsgesellschaft Altmark GmbH* [2003] Zb.Orz. str. I-7747.

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

5. ponownie wzywa w związku z usługami świadczonymi w ogólnym interesie gospodarczym, mając na względzie znaczne różnice w polityce poszczególnych państw członkowskich, do dalszych postępów zarówno w zakresie wyjaśniania istniejących reguł konkurencji, jak i ich praktycznego stosowania;
6. z zadowoleniem przyjmuje wzrost liczby procedur przyjętych w ramach modelowego programu w zakresie obniżania grzywien ECN; podkreśla jednak, że konieczne jest dalsze doskonalenie tego instrumentu, aby zapobiec ewentualnemu wykorzystywaniu go do niewłaściwych celów, w szczególności do niesprawiedliwego działania w zmwowie na niekorzyść słabszych uczestników;
7. przypomina w związku z tym o konieczności koordynacji podwójnych instrumentów dotyczących roszczeń o odszkodowanie i procedur obniżania grzywien w celu zapewnienia funkcjonowania stosownych bodźców wymuszających odpowiednie zachowanie;
8. wyraża zaniepokojenie nadmiernym opóźnieniem w procesach odzyskania niedozwolonej pomocy państwa przyznanej przez kilka państw członkowskich; podkreśla, że nieodpowiednie egzekwowanie reguł w tej dziedzinie może poważnie zaszkodzić uczciwej konkurencji;
9. wyraża swoje zadowolenie z przyjęcia wspólnotowych zasad konkurencji przez państwa członkowskie, które niedawno przystąpiły do UE, i zaleca stałe udoskonalanie jakości procesu wdrażania takich zasad;
10. dostrzega kluczową rolę odpowiedniej polityki konkurencji w wysiłkach zmierzających do osiągnięcia celów strategii lizbońskiej; przypomina, że rola polityki konkurencji może być jeszcze większa, jeżeli połączy się ją umiejętnie z polityką spójności;
11. wzywa Komisję do szczegółowego zbadania, w jaki sposób pewne praktyki podatkowe wpływają na konkurencję podatkową wśród państw członkowskich, zwłaszcza w odniesieniu do przedsiębiorstw;
12. uważa, że pewne praktyki podatkowe stosowane przez niektóre kantony szwajcarskie mogą powodować zakłócenia konkurencji oraz wzywa państwa członkowskie i Komisję do dalszego prowadzenia dialogu na ten temat z Konfederacją Szwajcarską, z myślą o stosowaniu przez Szwajcarię Kodeksu postępowania w zakresie opodatkowania działalności gospodarczej, załączonego do konkluzji Rady podjętych podczas posiedzenia Rady ECOFIN w sprawie polityki podatkowej dnia 1 grudnia 1997 r.⁽¹⁾;
13. popiera wysiłki Komisji mające na celu wprowadzenie w ogólnowspólnotowej wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania przedsiębiorstw (CCCTB), gdyż ułatwi to porównania, oraz zwraca uwagę na opinie przyjęte w swojej rezolucji z dnia 13 grudnia 2005 r. w sprawie opodatkowania przedsiębiorstw w Unii Europejskiej i wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania przedsiębiorstw⁽²⁾;
14. potwierdza konieczność zwiększenia roli Parlamentu, w tym działania na rzecz uprawnień w ramach procedury współdecyzji, w tworzeniu prawa konkurencji;
15. przypomina o potrzebie tworzenia odpowiedniego potencjału na szczeblu wspólnotowym w celu osiągnięcia ambitnych celów strategii lizbońskiej i zaradzenia ewentualnemu wysokiemu poziomowi zatrudnienia w firmach i krajowych organach ochrony konkurencji;
16. z zadowoleniem przyjmuje starania, by wzmocnić rolę ECN w zakresie wdrażania konkurencji poprzez ujednoczenie praktyk i interpretacji norm, a także przekazanie kompetencji i wymianę doświadczeń między krajowymi organami ochrony konkurencji;

⁽¹⁾ Dz.U. C 2 z 6.1.1998, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 286 E z 23.11.2006, str. 229.

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

17. wyraża obawy wywołane tym, że do dzisiaj właściwie nie osiągnięto prawdziwej konkurencji na rynkach energetycznych; zwraca uwagę, że w wielu państwach członkowskich podział własności okazał się niewystarczający do zapewnienia odpowiedniej konkurencji, gdyż bardzo duże udziały rynkowe podmiotów o ugruntowanej pozycji wiążą się z niewystarczającym dostępem do rynku i zamknięciem rynku;

18. jest przekonany, że stworzenie jednakowych warunków umożliwiających wejście na rynek nowych podmiotów i ułatwiających wprowadzanie nowych technologii przyjaznych dla środowiska musi mieć charakter priorytetowy; w związku z tym gratuluje Komisji wykorzystania pełni swoich uprawnień wynikających z przepisów dotyczących konkurencji, połączeń przedsiębiorstw i pomocy państwa, na rzecz poprawy wydajności rynku energetycznego; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że równolegle do wyegzekwowania przepisów w poszczególnych przypadkach dochodzenie w sektorze energetycznym odegrało ważną rolę w pracach Komisji nad wskazaniem koniecznych zmian w systemie regulacji, w szczególności w odniesieniu do kwestii takich jak: rozdzielenie w odpowiedni sposób działalności związanej z utrzymaniem sieci i dostawami, usunięcie braków w systemie regulacji, zwłaszcza w sytuacjach transgranicznych, zajęcie się kwestią koncentracji na rynku i barierami dostępu do niego oraz większy stopień przejrzystości działań na rynku;

19. podkreśla, że zakończenie podziału własności w sektorze energetycznym wraz z likwidacją konglomeratów wertykalnych i zagwarantowaniem warunków do skutecznego dostępu do rynku powinno w większym stopniu uzyskać charakter priorytetowy;

20. z zadowoleniem przyjmuje ogólny cel dochodzenia w sektorze energetycznym, jakim jest zajęcie się barierami, które obecnie utrudniają rozwój ogólnowspólnotowego rynku energii, do dnia 1 lipca 2007 r.; podziela pogląd Komisji, że należy wzmocnić uprawnienia krajowych organów ochrony konkurencji oraz poprawić koordynację na szczeblu wspólnotowym, szczególnie w odniesieniu do kwestii transgranicznych; wzywa Komisję do egzekwowania przepisów, w tym do karania grzywną firm, które naruszają zasady konkurencji; zachęca Komisję do podejmowania działań przeciwko państwom członkowskim, które nadmiernie chronią krajowe przedsiębiorstwa energetyczne;

21. wzywa Komisję do przeprowadzenia analizy warunków konkurencji w odniesieniu do agencji oceny zdolności kredytowej, firm audytorskich i dużych banków inwestycyjnych;

22. podkreśla, że prawo konkurencji musi mieć zastosowanie do wszystkich podmiotów działających na rynku europejskim bez względu na to, czy mają one swoją siedzibę w UE, czy też poza nią; uważa, że ważne jest, aby działania podejmowane przez Komisję charakteryzowały się takim samym zdecydowaniem i stopniem spójności w odniesieniu do przedsiębiorstw z krajów trzecich, jak i z UE;

23. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji w sprawie zlecenia analizy mającej na celu udzielenie odpowiedzi na pytanie, czy wzrost cen energii jest spowodowany głównie wzrostem cen paliw oraz wpływem systemu handlu uprawnieniami do emisji, czy też antykonkurencyjnym zachowaniem podmiotów działających na rynku;

24. przypomina o zobowiązaniu Komisji do dokonania przeglądu „zasady dwóch trzecich” jako prognozy służącego określeniu oddziaływania projektów połączeń na Wspólnotę; sugeruje, że pożądane są postępy w tej dziedzinie i bardziej jednolite podejście przy ocenie porównywalnych operacji łączenia przedsiębiorstw w każdym przypadku, gdy decyzje podejmowane na szczeblu krajowym mogłyby mieć silny wpływ na strukturę rynku w sąsiadujących państwach członkowskich;

25. z zadowoleniem przyjmuje chęć wspierania przez Komisję wzajemnej łączalności sieci infrastruktury; wzywa do zwrócenia szczególnej uwagi na specyficzne cechy rynków peryferyjnych;

26. z zadowoleniem przyjmuje zieloną księgę Komisji w sprawie roszczeń o odszkodowanie i podkreśla, że prawo osób poszkodowanych, które poniosły straty wskutek naruszenia zasad konkurencji, do uzyskania odszkodowania musi być egzekwowane;

27. popiera starania Komisji, by wzmocnić instrumenty stosowane wobec karteli, a w szczególności przegląd procedur obniżania grzywien i nowe wytyczne w sprawie metody ustalania grzywien, które koncentrują się na istniejących przez wiele lat porozumieniach na dużych rynkach;

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

28. uważa, że bardzo korzystny wpływ na stosowanie wspólnotowych i krajowych reguł kontroli połączeń miałyby współpraca krajowych organów ochrony konkurencji na rzecz utworzenia wspólnej bazy danych, w której w ramach specjalnej sieci wymiany informacji rejestrowano by wszystkie pojedyncze badane przypadki;

29. z zadowoleniem przyjmuje badanie w zakresie środków zaradczych dotyczących połączeń, analizujące wpływ proponowanych środków zaradczych w latach 1996-2000; uważa, że tego typu analizy ex post dostarczają istotnych wiadomości na temat polityki, wobec czego powinno się nimi objąć inne obszary wdrażania polityki w zakresie konkurencyjności;

30. zauważa, że zgodnie z badaniem w zakresie środków zaradczych dotyczących połączeń skuteczność środków strukturalnych jest często mniejsza z powodu niekonkurencyjnego zachowania odnośnych przedsiębiorstw i organów publicznych, zwłaszcza z powodu ograniczenia dostępu do rynku; w związku z tym wzywa Komisję, by zwiększyła czujność wobec tej ewentualnej luki w egzekwowaniu środków zaradczych dotyczących połączeń;

31. zauważa, że polityka w zakresie pomocy państwa stanowi integralną część polityki w zakresie konkurencyjności i że kontrolowanie pomocy państwa odzwierciedla potrzebę utrzymania równych szans dla wszystkich przedsiębiorstw prowadzących działalność na rynku wewnętrznym; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje starania Komisji, by zwiększyć przejrzystość i publiczną odpowiedzialność w odniesieniu do istniejących mechanizmów pomocy państwa; z zadowoleniem przyjmuje dalsze starania, by zwiększyć przejrzystość w tej dziedzinie; ponadto podkreśla potrzebę jasnych kryteriów oceny poziomów pomocy państwa;

32. ponawia wezwanie do prowadzenia w sposób ciągły i otwarty sprawozdawczości na temat pomocy państwa, obejmującej analizy porównawcze między państwami członkowskimi, aby osiągnąć pożądany cel, jakim jest ograniczenie tego rodzaju pomocy;

33. przypomina o konieczności unikania konkurencji i dublowania się programów pomocy państwa poszczególnych państw członkowskich, a także wszelkich potencjalnych zakłóceń, jakie mogą powstać na rynku wewnętrznym wskutek różnych krajowych zdolności technicznych i finansowych do wspierania pomocy państwa; sugeruje, że ogromne znaczenie mają dalsze starania Komisji na rzecz ujednoczenia praktyk krajowych oraz wspierania wymiany informacji i najlepszych praktyk;

34. przypomina o zasadzie zgodności pomocy państwa ze wspólnotową polityką spójności; wzywa Komisję, mając na uwadze cele WE i jej politykę spójności, do zagwarantowania, że pomoc państwa nie prowadzi do zniekształcenia konkurencji, w wyniku czego przedsiębiorstwa przenoszą się z jednego państwa członkowskiego do drugiego, a to z kolei może prowadzić do pogoni firm za dotacjami bez wartości dodanej dla wspólnych celów Wspólnoty, a zwłaszcza do utraty miejsc pracy w jednym regionie z korzyścią dla innego regionu; przypomina, że z pomocą regionalną, zatwierdzoną poza dozwolonymi programami pomocy regionalnej, z natury rzeczy wiąże się wyższe ryzyko zakłócenia konkurencji;

35. z zadowoleniem wyraża się o wzmożonej czujności Komisji w związku z problematyką strategii lizbońskiej w kontekście zarządzania pomocą państwa oraz obawami dotyczącymi nadrobienia zaległości w tej dziedzinie przez słabiej rozwinięte regiony Unii Europejskiej;

36. uważa, że polityka wspólnotowa dotycząca pomocy państwa, zwłaszcza w odniesieniu do sektorów działających na zglobalizowanym rynku, musi koncentrować się na praktykach przyznawania konkurentom pomocy przez rządy krajów trzecich; sugeruje jednak, że należy osiągnąć równowagę, dając pierwszeństwo działaniom na rzecz współpracy i wzajemnego uznawania, a nie rywalizując przy pomocy dotacji;

37. przypomina potrzebę zagwarantowania, że przestrzeganie celów wspólnotowych w zakresie kontroli klimatu w połączeniu z pomocą państwa na rzecz ochrony środowiska w różnych krajach i sektorach, jest zgodne z celami w zakresie konkurencji; wzywa Komisję do zajęcia się tą kwestią w ramach zbliżającego się przeglądu wyłączenia zbiorowego w zakresie pomocy państwa na cele ochrony środowiska;

Wtorek, 19 czerwca 2007 r.

38. z zadowoleniem przyjmuje postępy poczynione w kontekście współpracy dwustronnej z głównymi partnerami Unii Europejskiej, mianowicie Stanami Zjednoczonymi, Kanadą, Japonią i Koreą, w tym również w ramach dialogu na temat spraw będących przedmiotem wspólnego zainteresowania, takim jak środki zaradcze dotyczące połączeń i dochodzeń w sprawie karteli; uważa, że współpraca ta ma decydujące znaczenie w związku ze spójnym wdrażaniem postanowień w przypadkach dotyczących kilku partnerów;
39. z zadowoleniem przyjmuje współpracę Komisji z władzami Chin mającą na celu utworzenie w Chinach organu ds. ochrony konkurencji; wzywa Komisję do kontynuowania wysiłków na rzecz ugruntowania w Chinach tradycji skutecznej ochrony konkurencji;
40. podkreśla, że analizy Komisji dotyczące sytuacji w zakresie konkurencji w różnych sektorach w odniesieniu do przejmowania przedsiębiorstw powinno się przeprowadzać w kontekście całego rynku wewnętrznego, a nie głównie z myślą o sytuacji na rynku lokalnym lub krajowym;
41. podkreśla, że nowa agenda Komisji w sprawie handlu, w ramach której będą negocjowane porozumienia w sprawie wolnego handlu z wybranymi partnerami, wymaga ścisłej współpracy komisarzy ds. konkurencji, aby główne kwestie dotyczące konkurencji zostały w odpowiedni sposób uwzględnione przy sporządzaniu tego rodzaju umów;
42. wzywa Radę i Komisję do skoncentrowania wspólnych wysiłków na rzecz organizacji dnia konkurencyjności i nadania tej inicjatywie rozmachu w celu zwrócenia uwagi konsumentów europejskich na ogromne znaczenie polityki wspólnotowej w zakresie konkurencji dla wspierania wzrostu gospodarczego i tworzenia nowych miejsc pracy w całej Unii Europejskiej;
43. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.

P6_TA(2007)0264

Wyniki dochodzenia komisji śledczej

Zalecenie Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2007 r. na podstawie sprawozdania komisji śledczej do zbadania sprawy kryzysu w spółce Equitable Life Assurance Society

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 193 traktatu WE,
- uwzględniając decyzję 95/167/WE, Euratom, EWWiS Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji z dnia 19 kwietnia 1995 r. w sprawie szczegółowych przepisów regulujących egzekwowanie przez Parlament Europejski jego prawa do prowadzenia dochodzeń⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją decyzję 2006/469/WE z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie powołania komisji śledczej do zbadania sprawy kryzysu w spółce Equitable Life Assurance Society⁽²⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 4 lipca 2006 r. w sprawie kryzysu w spółce Equitable Life Assurance Society⁽³⁾,
- uwzględniając przedłużenie mandatu komisji śledczej o trzy miesiące, zatwierdzone przez Parlament rezolucją z 4 lipca 2006 r., oraz dalsze go przedłużenie udzielone w dniu 18 stycznia 2007 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 113 z 19.5.1995, str. 2.

⁽²⁾ Dz.U. L 186 z 7.7.2006, str. 58.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2006)0293.